

har troet ubdværligt, skulde bortfalde. Da man har maattet ansee det for særdeles ønskeligt, at Raanebestyrelsens Medlemmer ikke skiftede for hyppigt, har man foreslaaet den Tid, for hvilken de skulde vælges, forlænget fra 3 til 6 Aar. I Slutningsbestemmelsen af § 7 har man derhos tilraadet den Forandring, at Raanebestyrelsen skal medvirke ved Afgjørelsen af Spørgsmaal om Raans Overtagelse af nye Ciere, ligesom ved Spørgsmaal om nye Raan, og til Bestemmelsen om, hvorledes Raanene skulde fordeles imellem Amtene, har man anseet det rigtigt at tilføie en tilsvarende Bestemmelse om Fordelingen mellem Kjøbstad og Land.

Det har iøvrigt i Udvalget været under Overveielse, om det kunde ansees tilraadeligt paa den i Udkastet foreslaaede Maade at stadfæste Bestemmelserne i Frd. 7de Febr. 1794 og Frd. 7de Juni 1827 om den Pantestikkerhed, der bør forlanges for de Midler, som Overformynderiene ublaane. Der har imellem Udvalgets Medlemmer ikke været nogen Tvivl om, at disse Bestemmelser ikke have den Streng-
 hed, som der ved Raan, der anbringes mod den lovbestemte Rente af ikkun 4 pCt., turde være Grund til at fastholde; men man har frygtet for, at det vilde føre for vidt og navnlig let vilde kunne skabe Udsigterne til Lovens i saa mange Henseender ønskelige hurtige Fremme, om Udvalget vilde forsøge paa at revidere hine Bestemmelser og bringe nye, forandrede i Forslag, og man har derhos, efter den Kundskab, der habes om den Forsigtighed, der nu iagttages ved Ublaandet af de kjøbenhavnske Overformynderimidler, troet, at man for Tiden kunde være fuldstændigt sikker paa, at de lovbestemte Regler ikke vilde blive misbrugte. At en Revision af disse Regler bør foretages, og det saa snart som muligt, derom er imidlertid Udvalget enigt, og man nærer det Haab, at Justitsministeriet vil være betænkt paa i denne Henseende at gjøre de fornødne Skridt.

Udvalget foreslaaer endelig, at Udkastets § 9 udgaaer. Bestemmelserne i den første Deel af denne Paragraph passede nemlig vel til et tidligere Rigsdagen forelagt Lovudkast om Overformynderivæsenet, men passede derimod

ikke til det nærværende Udkast, og Slutningsbestemmelsen turde være overflødig.

Med Hensyn til det Udkast til Lov, indeholdende nogle Bestemmelser om Forvaltningen af Umyndiges Midler, der tillige er overgivet til Udvalgets Behandling, har Udvalget væsentlig kun at bemærke, at Udkastets § 1 turde trænge til en Omredaction. Navnligen maa Udvalget formene, at der i Paragraphen, som den nu er affattet, ikke er taget tilstrækkelig Hensyn til, at den Person, hvem den Arvelader overdrager at bestyre sin umyndige Arvings Formue, uden at den indbrages under Overformynderiet, dog ubetvivl, i ethvert Tilfælde, hvor Arvingen er en Livsarving, og ogsaa i andre Tilfælde, hvor det ikke er klart, at Arveladeren har villet noget Andet, bør som en anden Værgе være undergivet det Offentliges Tilsyn og aflægge Regnskab til vedkommende Pupilautoritet. Grundene til de andre, mindre Forandringer, Udvalget har foreslaaet i dette Udkast, ville formeentligen uden nogen nærmere Motivering af sig selv være indlysende.

Naar iøvrigt Regjeringen af dette Lovudkast's Bestemmelser har dannet et særregt Lovudkast, afskilt fra Udkastet til Loven om Overformynderivæsenet, da er Grunden efter Motiverne den, at det sidste Udkast ikke angaaer Kjøbenhavn, medens hine Bestemmelser ogsaa skulle gjælde for Hovedstaden. Denne Grund vil nu bortfalde, naar der efter Udvalgets Forslag i Lovudkastet om Overformynderivæsenet indrykkes en 1ste Paragraph om det kjøbenhavnske Overformynderi, og man skulde derfor foreslaae, at begge Lovudkast samles til eet.

I Henshold til alt Forestaaende tillader Udvalget sig at fremsætte følgende:

Ændringsforslag

til

Udkast til Lov om Overformynderivæsenets Ordning udenfor Kjøbenhavn.

1) I Spidsen af Loven sættes en ny § 1, faalydende:

„Med Hensyn til Bestyrelsen af Kjøbenhavns Overformynderi har det sit Forbli-